

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofți Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Croitör Zinaida xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.10.2020 – 21.12.2020;

Instanța de apel: 01.02.2021 – 10.06.2021;

Instanța de recurs: 22.07.2021 – 17.11.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Croitor Zinaida a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis pentru femei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

A fost dispusă încasarea de la Croitor Zinaida în beneficiul statului suma de 10 580 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Croitor Zinaida la data de 23 septembrie 2019, aproximativ la ora 15:30, conducând automobilul de model „Volkswagen Golf” cu n/î xxxx, fiind trează, cu permis de conducere valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-1 ghida, se deplasa pe bd. Moscovei 12, mun. Chișinău.

În timpul deplasării, conducătorul auto Croitor Zinaida, ajungând în preajma imobilului de pe str. Independenței 50 B, mun. Chișinău, n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum, în care se află autoturismul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, precum și existența obstacolelor pe acel sector de drum, încălcând prevederile art. 45 a Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că: 1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de

următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; 2) In cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, fără a respecta cerințele pct.46 lit. a) potrivit căruia ”conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă persoane de vârstă înaintată”, ignorând prevederile pct. 11, lit. f) a RCR care prevede că „conducătorul de vehicul, este obligat la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului ”, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a luat în considerație situația rutieră, nu a manifestat prudența sporită și ca urmare a acestor acțiuni neglijente, a tamponat pietonul Vorobiova Maria născută la 05 martie 1942 care traversa carosabilul la trecerea pentru pietoni de la stânga la dreapta relativ deplasării automobilului condus de către Croitor Zinaida.

Conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr.202003D0005 din 18 februarie 2020, conform datelor din documentele medicale prezentate la Vorobiova Maria s-au constatat următoarele leziuni corporale: traumă închisă a toracelui, manifestată prin: fracturi costale directe, complete, cu deplasarea pe dreapta, cu hemoragii în țesuturi moi adiacente, cu hemo - pneumotorace; echimoze capului, membrului superior și inferior pe dreapta;; traumă închisă a bazinului: fractura cominutivă a osului pubis pe dreapta la nivelul simfizei și ramurii superioare, osului ischiatic. Leziunile corporale sus menționate au fost produse prin acțiune traumatică cu corp(uri) contondent(e) sau la lovire de acesta (acestea), posibil în timpul și circumstanțele indicate, conform datelor histologice, au vechime de cca. 2 săpt., prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu. în ansamblu, se califică ca vătămare corporală gravă.

Conform datelor de investigație histologică nr. 201907H2027, hemoragiile în țesuturile moi pericostale, hemoragiile intrapulmonare în faza de resorbție și organizare cu existența hemosiderinei extracelulare au fost cauzate intravital, conform modificărilor de reactivitate au vechimea ce se încadrează în limitele de cca. 1-2 săptămâni, ce corespunde timpului accidentului rutier. Cele relatate mai sus indică că, pneumonia a stat la baza acutizării insuficienței cardio-pulmonare acute, ce a condiționat survenirea decesului, având o geneză traumatică, din ce rezultă că între leziunile corporale depistate a cet. Vorobiova M. și decesul se atestă legătură de cauzalitate directă.

Acțiunile inculpatei Croitor Zinaida au calificate în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, după indicii: încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Croitor Zinaida în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis pentru femei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, precum și cu dispunerea încasării de la Croitor Zinaida, a

cheltuielilor judiciare în sumă de 10 580 lei.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpată a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatei este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpata să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. Prima instanță a dat o apreciere subiectivă și neargumentată ce ține de aplicarea art.90 Cod penal, or, pedeapsa aplicată de prima instanță, nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea dată, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, a mai menționat că conform art.art.227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului (art.229 alin.(1) Cod de procedură penală).

Astfel, legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpată, în cazul dat suma de 10 580 lei, costul expertizelor medico-legale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2021, apelul procurorului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit starea de fapt și corect a acceptat cererea inculpatei Croitor Zinaida, privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, or, din probele administrate rezultă că, fapta inculpatei este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatei pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin.(4) Cod de procedură penală.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea probelor și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a notat că prima instanță corect a calificat infracțiunea în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, conform indicilor – încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatei Croitor Zinaida, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță a elucidat toate circumstanțele importante pentru stabilirea unei pedepse echitabile.

În acest sens, cu referire la prevederile art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, instanța de apel a menționat că, inculpata Croitor Zinaida a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii, care în conformitate cu art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, comisă din imprudență, și care prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În urma recunoașterii vinovăției și judecării cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, inculpata Croitor Zinaida a beneficiat de o reducere cu o treime

din limita de pedeapsă cu închisoare, prevăzută de lege.

În opinia instanței de apel, prima instanță a ținut cont și de personalitatea inculpatei Croitor Zinaida, motiv din care și a ajuns la concluzia de a stabili acesteia pedeapsa sub formă de închisoare, prevăzută pentru comiterea infracțiunii în cauză, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite.

Instanța de apel a respins argumentele procurorului în partea dezacordului acestuia cu aplicarea de către prima instanță a prevederilor art.90 Cod penal, menționând că la acest aspect soluția primei instanțe este corectă.

Cu referire la alegațiile acuzatorului de stat precum că s-au stabilit erori la înaintarea învinuirii și instanța de judecată incorect a admis corectarea acestora prin prisma art.249-251 Cod de procedură penală, fiind necesar a fi înlăturate conform art.325 cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu prevederile art.249 Cod de procedură penală, erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu. La corectarea erorilor materiale, părțile pot fi chemate spre a da explicații. Despre corectarea efectuată, organul de urmărire penală întocmește un proces-verbal, iar judecătorul de instrucție sau instanța de judecată o încheiere, făcându-se mențiune și la sfârșitul actului corectat. Totodată, conform art.325 Cod de procedură penală, (1) judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. (2) Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

De asemenea instanța de apel a reținut că în speță, în actele de învinuire, ordonanța de punere sub învinuire a Zinaidei Croitor din 06.07.2020 (f.d.125-126) și ordonanța de punere sub învinuire a Zinaidei Croitor din 09.10.2020 (f.d.163-164) eronat s-a indicat modelul automobilului condus de Croitor Zinaida ca fiind „Wolkswagen Sharan” cu numărul de înmatriculare ZPT 917, în accident fiind implicat automobilul „Wolkswagen Golf” cu numărul de înmatriculare AWA 271. Totodată, greșit fiind indicat și locul săvârșirii accidentului: în ordonanțe fiind indicat locul accidentului str. Independenței 50 B, mun. Chișinău, iar locul accidentului este bd. Moscovei 12, mun. Chișinău.

Respectiv, instanța de apel a stabilit că la materialele cauzei penale se regăsește procesul verbal de corectare a erorii materiale din 17.11.2020 (f.d.193), înaintat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Grigore Belii.

Instanța de apel a menționat că în speță, se constată o eroare materială, ce a fost corectată prin procesul verbal de corectare a erorii materiale din 17.11.2020 (f.d.193), nefiind necesară înaintarea unei noi învinuirii conform art.325 Cod de procedură penală, or această eroare nu aduce atingere limitelor învinuirii aduse inculpatei Croitor Zinaida și agravează situația, or concretizarea modelului și numărului de înmatriculare (cu corectarea ulterioară în conformitate cu legislația în vigoare) nu necesită adoptarea unei noi învinuirii.

În ceea ce ține de solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale din contul inculpatei, instanța de apel a apreciat această cerință ca neîntemeiată, deoarece, prima instanță s-a expus, satisfăcând această cerință prin sentință.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, declară recurs ordinar prin care, invocă prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a

solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de individualizarea pedepsei penale, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal. cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs, procurorul a menționat că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Consideră că, instanțele de fond au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, neîntemeiat și nemotivat au aplicat prevederile art.90 Cod penal, astfel, instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, nu au indicat care sunt circumstanțele atenuante sau circumstanțele importante și care sunt efectele acestora și dacă acestea permit condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei.

Sușține că, instanțele de fond nu au respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpată, precum și nu au luat în considerație că infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor grave, care s-a soldat cu decesul unei persoane.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință inculpata Croitor Zinaida, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă că, acuzatorul de stat invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau când 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că, sub aspectul acestor temeiuri de casare, procurorul consideră că instanțele de fond neîntemeiat i-au stabilit inculpatei Croitor Zinaida o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art.90 Cod penal.

Instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept, cât și referitor la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art.61, 75-78 și 90 Cod penal.

Cu referire la dezacordul procurorului cu aplicarea de către prima instanță a suspendării condiționate a executării cu închisoare și menținerea acestei soluții de către instanța de apel, Colegiul penal ține să sublinieze, că în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

La caz, analizând hotărârile emise, Colegiul penal atestă că, atât prima instanță cât și instanța de apel au indicat motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, argumentând corect și complet respectiva soluție prin prisma gradului de calificare a infracțiunii, pedepsei prevăzute de sancțiunea art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, procedura de examinare prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală care a influențat reducerea limitelor de pedeapsă precum și a personalității inculpatei Croitor Zinaida și atitudinii acesteia față de fapta comisă.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, argumentele recurentului în această parte sunt declarative și neîntemeiate, și nu pot răsturna raționalitatea modului de executare a pedepsei cu închisoare, stabilit de către prima instanță.

Conform art.7 alin.(1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Art.75 alin.(1) Cod penal stipulează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatei Croitor Zinaida, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile procurorului în respectiva parte sunt vădit neîntemeiate. Din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert motivele pentru care a fost menținută sentința, instanța de apel respectând și prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzatorului de stat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

În cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se

mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu sunt incidente speței, hotărârea atacată fiind legală și întemeiată, iar recursul procurorului urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Croitor Zinaida xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 decembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda